

страдания нѣма пълно щастие; безъ тѣхъ
 човѣкъ не чувствова онова блаженство, ко-
 ето го възвдигна на оная висока степень,
 която му дава титула човѣкъ. Духътъ на
 времето изисква нови хора и нови умове;
 той духъ е такава една сила, до която
 трѣба да са досѣгатъ само чисти рѣце и
 способни личности. Предъ тая нравственна
 сила човѣкъ трѣба съкога да благоговѣе.
 Предъ тая сила не е срамотно да пре-
 клони човѣкъ колѣнете си; съ нея е и
 сладко и приятно да вѣрви той камъ сво-
 ите цѣли. Тая сила не може да ти отнѣме
 никаква клѣвeta, никакво чорбаджийско съ-
 заклятие, никаква човѣческа ария. Нѣма на
 свѣтъ и нѣщо по-високо и по-благородно,
 отъ колкото да са бори човѣкъ за човѣ-
 ското право, за свободата на личността
 и за щастието на своите близни, безъ да тѣж-
 си за това награда. Само въ такава една борба
 са показва човѣческиятъ характеръ и жи-